

ամենայն կենզանութեան» յէջ 44. իսկ յէջ 42 «և քան զամենայն անդամն մարդուն մատներուն կաշին Մօքրատիլ է աւելի և քան զայս աւելի այլ մօքրատի իրք չի կայ ։ Յէջ 48, կը գտնենք Պաւանն որ նոյնպէս մեզ անձանօթ մասցած է. «Եւ բնութեան յումն ի պաշտպան ինի, որ է զ(ո)նապանն, և պաշտպան այն տեղեացն ասեն, որ զարդն ի սոտամբրէն յաղիբն կու դրէկ»։ Այս բացարարութենէն կարելի է ենթավրել որ լինի մզոյ զօրութիւն մը։

Այս. (յէջ 48) անտարակոյս պէտք է լինել համանիշ ի բառարան դանուած Ազուաննը (զիգուած աղը) բառին. և արդէն ի բժշկարանիս Ազո բառը մի և նոյն իմաստով գործածուած է։

Աղձորտ. գործածուած է իրբեւ անուն ամենայն աղեաց. և այս բառն ալ կը պակոփ ի բառարան։

Շարայարելի

Հ. Ս. ԵՐԵՎԵՆԻ

ՄԱԳՆԻՍԱԿԱՆ ՔՈՒՆ

HYGNOTISME

(Տար. տես էջ 331-1900)

Պ.

ՑԱՆԱԽԱԳՈՅՆ հանդիպելի դէպք մ'է բնական քնոյ ի մագնիսական քուն փոխութիւն. Զայդ բացարարենք հետեւեալ դէպքով զոր Պէրնչայր կը պատմէ.

«Հիւանդանոցի ծառայութեան մէջ մորթիստաւոր մը կը քնանար բնական քնով. զանիկայ երբեք չէի մագնիսացուցած։ Մեղմով ձեռքը շօշափելով ըսի իրեն. «Մի արթնաբը. Քնացիր. Շարունակէ՛ քունդ.»

Զկարենաս արթնալ»։ Երկու վայրկեան ետքը, անոր երկու թեւերը վեր վերցուցի. ու ուղագարսութեան մէջ էր նա։ Ազա թուզուցի զինքը բաւլով թէ յետ երեք վայրկենի արթնալոյ։ Արթնալէն սակաւ ճամանակ ետքը՝ եկայ խօսակցելու հերթ. նա բան մ'ալ չէր յիշեր եղածէն։ Աւասիկ բնական կերպով քնացողին հետ կրցայ յարաբերութեան մէջ մանել. և այդ բնական ցունը փոխուեցաւ մագնիսականի»։

Իսկ Փիգրը կը զրէ. «Օ. Պէրմէի փորձերն, զորս հաստատած է կշշայտէն ալ, կը ցուցընեն՝ որ կարելի է բնական ցունը փոխել ի մագնիսականն այնպիսի կերպով, որ ամեննեփն ծանօթութիւն չունենան քնոյ ենթարկեալ անձինք։ Նոյն Պէրմէ կրցաւ կատարել այս փոփոխութիւնը՝ բանելով իրեն տաք ձեռքը սակաւիկ մի հեռու խոր քնացողներուն զիմէն, և կամ կերպունացնելով անոնց վրայ միաբեւեա անբնդհատ հոսանք»։

Արդէն իսկ նուազէ զօրավարն ըրած էր այդ փորձը։ Խորին քուն եղանիներուն քով մօտենալով, անոնց ճակտին կամ ստամոքսին արտաքին խոռոչին վրայ մեղմով կը զնէր իւր մատր. Քանի մը վայրկեան ետքը՝ անոնց հարցումներ կ'ընէր, որք յանախ առանց արթնալու կը պատասխանէին, և քնացուցիւթեան նշաններ կու տային։ Եւ այս բանս ստուգած են շատ անգամ Լիւզով, Տէլլով, Ֆորէլ, Պայլի, Արիմա։

Թուի թէ այս ամէն ստուգուած իրողութիւնք մեծածակն պիտի ամփոփեն Պրէտի վերացիւեալ նշանաւոր իմաստը. «Մագնիսական վիճակն իւր չընանց և ոչ միոյն մէջ կրնայ սահմանուիլ եթէ անոր ենթարկուած անձին հաւանութիւնն չըլլայ. . . . Ոչ որ կրնայ երբեք ենթարկուիլ այդ քնոյ առանց իրեն ազատ հաւանութեան»։

Զհամարինք՝ թէ միայն բնական քունը կը փոխարկուի ի մագնիսական քուն, վասն զի անզպայցուցիչ քունն ալ կարելի է փոխել նոյնպէս ի մագնիսականն Ավտոման. Բէկ էր էրերիս. Վալլստութիւն, այս մասին ծզպայն ծանօթութիւններ տալով կը հաստատէ այս իրողութիւնը բազմաթիւ և հաւասար փորձերով չետեւեալ պատմութիւնն

կը պարզէ անոր գործադրած կերպը և ըն-
դունած արգասիքը:

Օր մը այդ վերոյիշեալ բժշկին կը ներ-
կայանայ հիւանդ մը խնդրելով իրմէ որ
օգտակար համարսած գարմանը ընէ, բաց ի
մաղնիսականութենէ, զոր ստանայական
գործ կը համարէր, թնդհակառակն Հերբե-
րոյ մագնիսական քունը միայն կարեւոր են-
թագրելով զինքը բժշկելու համար, հարկ հա-
մարեցաւ քնացընել հակառակ իրեն կամաց:
Ռևսի առաջարկեց հիւանդին՝ որ զինքը
մաղպայացընէ քլոսակերպով, ըսելով՝ թէ իրեն
բժշկութեան միայն դարման այդ է Հիւանդն
զիջաւ: Եւ տասնուհինց կրամ քլոսակեր-
պով՝ անզգայացուց զինքը հինգ վայրկենի
մէջ: Այս թելազրեց եւս՝ որ հաւանի մաղ-
նիսութեամբ քնանալու: Մյոյն գործազութիւնը
երեք անգամ կատարեց. չորրորդ օրն՝ ինքն
հիւանդն խնդրեց՝ որ սովորական կերպով
մագնիսացընէ զինքը. և այդպէս երկու ա-
միս ամենայն դիւրութեամբ շարունակեց մաղ-
նիսական դարմանը. և Հերբերոյ օրբստորէ
միշտ միենայն յաջողութեամբ յաճախեց ի-
րեն փորձերը, և ըստ իրեն՝ բացարձակա-
պէս ստոյդ է հետեւեալն.

«Եթէ նախ անզգայացընենք զոր քլոսա-
կերպով և ապա թելազրութիւնը գործազրենք
այդ անզգայութեան ժամանակ, կրնանց միշտ
մագնիսական քուն առաջ երեխ, որչափ ալ
կամայ կամ ակամայ՝ յանգէտս ընպիմանայ
քնանալի ենթական¹»:

Կը կորենիք ներկայ զորվոր յաջորդ խոր-
հըրգածութեամբք:

Նախ՝ անոնց որ փոյթ ունին իրենց և
այլոց ապահովութեան մասին, պարտաւորեալ
են զիսնալ և սւրբիչներուն ալ սորմեցընել
այն ամէն զեղծումները՝ որոնց առիթ կամ
գործի կրնայ ըլլալ մագնիսական քունն՝
Վասն զի վասնէկ մը ազատ ըլլալու սոս-

ջին և կարեւոր հնարքն է մանջնալ կանխաւ
այդ վատանդը և զգուշանալ անկէ:
Երկրորդ, պէտոց չէ չափազանցօրէն ըմբռնել
և նկարազրել, ինչպէս կ'ընեն ոմանք, այն
վունդը որ կրնայ առաջ զալ մեր կամաց
հակառակ քնանալէն:

Երրորդ, այս վատանդէն ազատ մնալու հա-
մար, գործազրէ սոսկ այս երկու խրատները.
ա. Ազաւահով ընկերութեան մէջ միայն են-
թարկէ ինցղինք (եթէ օրինաւոր է) մազ-
նիսական քնոյ:

բ. Բնաւ մի թողուր ինցղինքը մազնի-
սական խաղերու ձեռքը:

Չորրորդ, մագնիսական քնոյ ազդեցու-
թեան չենթարկուելու համար կատարէ զիս-
տրապէս հետեւեալ պատուերները.

— Միտրը և աշքերդ միշտ շարժման մէջ
պահէ:

— Եիծագն լաւագոյն միջոց է քնանալու:
— Մաղրեն, արհամարչեն՝ անցածող կ'ը-
նեն մագնիսացընողին ամէն փորձերը:

Եւ եթէ գործազրես այս ամէնը, նանսիի,
Պորտոյի և Փարիզու ուսուցիչներն միանգա-
մայն չեն կրնար մագնիսացընել զբեզ:

ԴԻՑՈՂՈՒԹԻՒՆ

Նախընթաց զլուխներուն մէջ մեր ըստած-
ներն բաւական գաղափար մը կու տան թէ՝
մագնիսական քնոյ, թէ զայն առաջ բերե-
լու միջոցներուն վրայ, դարձեալ քնոյ ենթ-
արկեալ անձանց մէջ առաջ եկած արգա-
սեց վրայ:

Ստուգին զես շատ հրաշալիքներ կը պատ-
մուին մագնիսական քնոյ մասին, զոր օրի-
նակ, զաղափարաց փոխանցումն, հետուն
իրարու հետ հաղորդակցութիւն, տեսութիւն
ուրիշներուն խորհրդոց, ծանօթութիւն և նա-
խագուշակութիւն ապագայից, և այն՝ Բայց
ասոնց վրայ պիտի չխօսինք երկու պատ-
ճառաց համար.

Նախ՝ որ ամենէն աւելի նշանաւոր մաս-
նադէք կ'ըսեն այս մասին՝ թէ այդ երեւոյթ-
ներուն ստոյդ գոյութիւնը զես ապացուցուած
չէ ճշդիւ և զիսնականորէն: Այն՝ շատ բա-

1. L'hypnotisation forcée ou contre la volonté arrêtée du sujet. Premier Congrès international de l'hypnotisme, p. 317.

ներ կը կարդանք զանագան գրոց¹ և հան-
զիսից² մէջ, և ծանօթ են մեզի երեց անդ-
զիացի, Gurney, Myers, Podmore³, զիս-
նականաց փորձերն, Օբրոռվիչի⁴ շատ յաջող
գլաքերն, Պետրոս Ժանէյի⁵ ապացուցանե-
լու նորանոր ջանքերն, այլ այսու հանդերձ,
վերսիշեալ երեւոյթներուն վրայ տարակոյսն
կը ճգէ իւր քողը, և արդի զիսնոց շատերն
յօժարամիտ պիտի միաձայնին ըսկու միւ-
քամիյէրի առ Ցիփօմէ ըստածք . «Պեղկւեր
եմ, բայց չեմ համոզուած» :

Երկրորդ, թէկւու և ստոյք ալ ըլլայ այս
երեւոյթներուն զոյութիւնը, կը մայ զես եւս
հաւաստել՝ թէ անոնք մազնիսական քնոյ
արդասից են կամ թէ անոր կը վերաբերին .
Որովհետեւ, թէ իրաւամբ կրնանց այդ ե-
րեւոյթները ներկայացրնել իւր յատկութիւնը
մազնիսականութեան, երեւոյթներ՝ զոր չեն
ստուգած հոչակաւոր մազնիսացընուոց, և ոչ
այ յառաջ բերել իրցեր են : Աւասի Պիեր-
հայմի, յամին 1890, զրածն⁶ . «Արանչե-
լիք մը, օրինակ իմ, նախատեսութիւն ա-
պազայի, ներքին տեսութիւն, հեռուէն, խիտ
մարմնոց մէջն տեսութիւն, զդայարանաց
փոխարութիւն, զեղոց բնազդաւմ, ըսերու
հարի չկայ՝ երբեք չեմ տեսած» : Եւ յամին
1892, Քոյքոննէք օր մը հարցուցեր է նոյն
բժշկին՝ թէ արդեօք բնաւ հանդիպած չէ՞ վե-
րոյիշեալ հրաշալեաց գէթ միոյն . «Ոչ երբեք,
պատասխաներ է, և ոչ մէկ հատին» : —
«Բայց Տէր, ըսեր է նա, լրջութեամբ ջա-
նացե՞ր ես այս երեւոյթները տառաջ բերել» :
— «Այո՛, պատասխաներ է, ջանացեր եմ,
փորձեր և յոգներ եմ, և այս տեսակ բան
չեմ կրցած բնաւ առաջ բերելու» : Տօրդ.
Կրտսաէ Մոնիկէյէյի նոյն պատասխանը
տաեր է բառ առ բառ : — Փարիզու մաշ-
նիսացընուղքն, Շարբոյ և աշակերտներն⁷,

նոյնակա կը խօսին : Աւրեմ անտեղի է ան-
սոյզ իրողութեանց վրայ երկարաբանեն :

Մեր նպատակէն զուրս է նաև իսուլի հոս,
ինչպէս կանխաւ ծանացինք Յառաջաբանին
մէջ, բոն մազնիսականութեան (magne-
tisme), հոգեսեսութեան (spiritisme), և ծած-
կատեսութեան (occultisme) վրայ, վասն զի
ասոնց ամեննան վրայ միանզամայն խօսիէն՝
զաղափարաց խանձրակութիւն կը ծնանի, և
անոնք առանքին ուսումնասիրութիւն կը պա-
հանջնն : Ուստի խօսքն է ցարդ, և ասկէ
յետոյ ալ պիտի ըլլայ բոն մազնիսական
քնոյ վրայ (hypnotisme), զոր կը զործա-
գրին մազնիսացընուոց, և ըստ այնմ կը դնենց
հետեւեալ ինդիները .

Մազնիսական քունն հակառակ է բարոյից :

Մազնիսական քունն վասակակար է և չար :

Մազնիսական քունն սատանայական է :

Այս երեց ինդիները, որը յուզեցին բո-
լոր աշխարհը՝ կարծեաց մեծ անմիաբանու-
թեան պատճառու, պիտի ջանանց ամփոփել
հետեւեալ վլուխներու մէջ :

ԳԼՈՒԽ ԶՈՐՅՈՒԹ

Մազնիսական քոյ հակառակորդք
և ամոնց փաստերմ :

Ա

Մազնիսական քնոյ հակառակ պատերազ-
մուղաց զիսաւորն է Հ . Ֆրանքոյ⁸, որոյ հրա-
տարակած յօղուածոց համար կը զրէ անդ-
զիական հանդկան The Lyceum. «Յօդուա-
ծոց ընտիր շարք մը» . թէպէտեւ յօղուածո-
գրին հիմնական առաջարկութիւնը շընդու-
նիր, լսու Հ . Ֆրանքոյի կարծեաց, մազնի-
սական ցունն «փասնաւոր է և ֆասակար» :
— Այդ յօղուածներով ապա զիրք մը ձեւա-

1. Proceedings of the Society for psychical re-
search.

2. Annales des sciences psychiques, fondées par
les Drs Darier et Richet.

3. Les hallucinations télépathiques.
4. De la suggestion mentale.

5. L'Automatisme psychologique, oh. III.

6. De la suggestion, p. 84.

7. Braid, Neurypnologie, chap. additionnel,
p. 234.

8. L'Ipnismo tornato di moda.

ցաւ, որ և Թարգմանուեցաւ ի պահական և ի զաղղիքական լեզուս։ Իրմէ վերջը զրոյք՝ զրեթէ կրկնեցին նոյն փաստերը։

Նա՞ իւր զրոյթեան հիմն կը գնէ այսպէս։ «Մագնիսական քնոյ տեսական բնութիւնն ինչ որ ալ ըլլայ, կրնանք միշտ ըսկէ թէ այն՝ հիւանդութիւն մը, կամ ախտաւոր վիճակ մ'է»։ Եւ ապա ումզին տրամաբանականով մը, միշտ վիտական հետազոտութեան վրայ հաստատուած, այս խիստ հետեւանքը կը հանէ. «Մագնիսական քունն՝ արտաքրոյ բնութեան երեւոյթ մ'է, իսկապէս վիսակար, իսկապէս անբարոյական և սատանայական»։

1. Արտաքրոյ բնութեան երեւոյթ մ'է, կ'ըսէ. «Վասն զի այդ մագնիսական քունն յառաջ պիտի զայ բնական կերպով կամ հեղուկէ մը և կամ մագնիսացող ենթակային երեւակայութենէն։ արդ նախ՝ հեղուկ չի կրնար անոր պատճառ ըլլալ, որովհետեւ կան չէպեցեր ալ՝ յորս մարդ մը կրնայ ինքնինը բնմարիկ այդ քնոյ, հետեւարար՝ իրեն հեղուկ մը չանցնիր օտար մագնիսացընողէ, երկրորդ՝ ենթակային երեւակայութիւնն ալ չի կրնար պատճառ ըլլալ այդ քնոյ։ վասն զի բնական քնոյ մէջ եղուզակ ալ կ'ենթարկուն մագնիսութեան, ինչպէս վերաբայն տեսանք, ո զիմենք եւս որ՝ մագնիսացընողը՝ իրենց ենթակային կը պահանջին միայն որ զիշանին մագնիսանալու։ Ուրեմն եթէ այդ երկու բնական պատճառներէն առաջ չի կրնար զայ մագնիսական քունն, հետեւարար՝ բնութեան կարգն և օրէնքն դուրս բան մ'է»։

2. Ֆրանքոյ բաւական չամարելով այդ համառու փաստը, և լունգարձակէ իւր առաջարկութիւնը և կ'ըսէ. «Բաց ի հեղուկէ և երեւակայութենէ մէջ կը բերուին ուրիշ պատճառներ՝ որը առաջ կը բերեն մագնիսական քունը, զոր օրինակ՝ են լուսաւոր կէտի մը վրայ սեւենել աշքը, միակերպ շարունակ նոյն ձայնը լսեն, կամ յանկարծական բաժին մը, կամ կանխաւ եղած տրամապրութիւնը ենթակայից։ Սակայն առանք ալ չեն կրնար մագնիսական քնոյ պատճառներն ըլլալ. որովհետեւ չկայ համեմատութիւն արգասից և անսոց պատճառին մէջ, վասն զի

այսպահն փոքր և թեթեւ պատճառներ բնչւակէ կրնան այնպիսի մեծ և ծանր արգասիք առաջ բերել՝ որ ենթական կորսոնցրէն կրեն զպայութիւնը, միաբը, և այն։ Անոր համար, Պրէտ և Շարքոյ խոստովանեցան՝ թէ շնու կրնար այս երեւոյթներուն պատճառը բացատրել»։

«Գարձեալ, կը շարուհակէ նոյն Հ. Ֆրանքոյ, մարդկային կամբն եթէ այդքան մեծ ազգեցալթիւն և զօրութիւն ունի ուրիշներուն վրայ, ինչն նոյն ազգեցալթիւնը միայն մագնիսական քնոյ մէջ պիտի ամփոփուի։ — Թելազրութիւնն ալ, որ իրեւն պատճառ կը համարուի մագնիսական քնոյ, ինչն այս ինչ մարգու ձեռքով կ'առգէ քնանալի ենթակային վրայ, իսկ ուրիշի մը ձեռքով շաղղեր, եթէ մնական պատճառ մ'լ այն, հարկ է որ ամէն մարգու ձեռքով նոյն արգասիքը առաջ բերէ, ինչպէս կրակն կ'այրէ եթէ որ ի և մարգու ձեռքով յարդի վրայ ձգոփի Ուրեմն թելազրութիւնն ալ բնական պատճառ չի կրնար ըլլալ մագնիսական քնոյ։ Ապա ուրեմն բնաշրենք դուրս հիւանդութիւնն մը, արգասիք մ'է մագնիսական քունն»։

2. Մագնիսական քունն վնասակար ալ և առողջութեան։ Պրէտ ինքն կը խոստովանի այս ձևաբառութիւնը զբեղով այսպէս։ «Ցկտներուն ձեռքը խաղալիկ պէտք չէ որ ըլլայ մագնիսակային՝ սոսկ հետաքրքրութեան համար. . . Սասակի կերպով զատապարտած եմ անոր զործածութիւնը անոնց քով՝ որք բժկութեան մէջ հմուտ չեն։ Շարքոյ, Պօղոս Ռիշէ, Մահարտէլլի և այլք կը խօսին յայտնի՝ մագնիսական քնոյ վատանգներուն վրայ։ Եւ յիրաւի, քանին եթ լինենթեցան են մագնիսական քնոյ ենթարկուելն յետոյ. քանին եր ծանր հիւանդութիւններու ենթարկուած են։ Այդ պատճառաւ արգիլուեցան անոր զործածութիւնն մի քանի ալրութեանց մէջ, իրեւն հակառակ ծողովրդեան առաջ-

3. Մագնիսական քունն անբարոյական է. Այս կէտ յայտնի է այնու որ երեխ ներկիլ չէ որ մարդ մը կամաւորապէս ինքնիքը զրէ իւր բարոյական ազատաւթենէն, ինչպէս որ կը տեսներ մագնիսական քնոյ

գործադրութեան մէջ։ Այս կէտն իբրեւ ծառ-
նօթ և ապացուցուած մաս մը՝ քաղաքա-
կանացեալ ազգաց օրինագրոց մէջ անցած է։

Բ

Հ. Ֆրանքոյի այս կերպ գրաւթիւնն շա-
տերուն մուգերը յաթահարեց և համոզեց
զանոնք. օրինակ իմ, իրեն համակարծից
եղան Մորոյ, կրանքը առաջ գլամիր¹, առգդ.
իմակը – կուրպէյր², և իրենց փարզապետին
նոյն փաստերը կրկնեցին. Անտարակոյս ա-
սոնց իւրաքանչիւրն զրեց կամ խօսեցաւ ի-
րեն մոտաց սրութեան և համոզմանը աստի-
ճանին համեմատ, բայց ամէնուն ալ զաղա-
փարներն ու փաստերն կը վերածուին քիչ
շատ Հ. Ֆրանքոյի վերոյիշեալ մէջ բերած
երեց կւտերուն, այսինքն թէ՝ մագնիսական
քունն, բնուրգենք վեր կամ արտաքը բնու-
րեան բան մ'է, անբարդյական և վնասա-
կար. Եւ այս հեղինակներն ալ Հետեւեալ
կերպով կ'ընդլայնն Հ. Ֆրանքոյի գաղա-
փարները.

4. Արտաքոյ բնուրեան է մագնիսական
քունն. – Նախ, վերապոյն տեսանք որ ըստ
Հ. Ֆրանքոյի, մագնիսական քունն չի կրնար
յառաջ զալ հեղուկէ մը կամ երեւակայու-
թենէ. ուրեմն ուրիշ ի՞նչ բնական պատճառներէ
կրնայ այն. առաջ զալ յանձնարդական ձայ-
նէ, լուսաւոր կետի մը վրայ աչքերը սեւե-
սեկը, և այն. վերապոյն ըսինք առողջ մա-
սին ալ թէ չեն կրնար պատճառ ըլլալ մագ-
նիսական քուն, վասն զի անոնց և մագնի-
սութեան մէջ համեմատութիւն չկայ։

Երկրորդ, դիշրուրիան կամ կահարդանց
(fascination) եւս չի կրնար առաջ բերել այդ
քունը. վասն զի ծաղրական չէ բոել՝ թէ
մեր վերը յիշատակած այնքան փորձեռու
մէջ ի Միլան, Մոնփէլիէ, և այն, Տօնաթոյ
և որիշներն զիթեցին այնքան հումկու ե-
րիտասարդաց, գործաւորաց, ուսանողաց,
խմբագիրներու, զիտուններու, ուսուցիչներու,
զինուորաց և սպաններու բազմութիւնը. և միթէ

այսչափ մարդիկ այդ մէկ քանի շատախօս-
ներուն ազդեցութեամբ զիթուեցան։ Կարե-
լի չէ այդ։

Երրորդ, ծաղրական է նոյնպէս պնդել՝ թէ
քնանալի ենթականիրն նախապատրաստ
արամագրութեան մէջ են քնանալու թրոլ-
հետեւ ծոնաթոյի քնացուցած այնքան են-
թասպաներն, քսան ուսանողներն, քառա-
սուն սպաներն, ասոնց ամէնքն ալ կանիսաւ
արամագրուած էին, չզացաւ ունէին, միթէ
մագնիսական չարին հնանտը ունէին . . .

Հետեւաբար ուրեմն մագնիսական քնոյ
այս ամէն բնական պատճառ համարուած-
ներն չեն կրնար բացատրել այս քունը, իւ
գրամանալի չէ այդ. որովհետեւ բնախօսու-
թենէ ալ, բնագիտութենէ ալ դուրս իր մ'է
այն. – Մագնիսական քունն է հիւանդու-
թիւն մը՝ որ բնական չէ իրեն պատճառնե-
րուն մէջ։

Վերոյիշեալ զիտնականը՝ մագնիսական
քուն պատճառներուն վրայ այսափ խօսելին
եաբը՝ կ'անցնին նոյն մագնիսական քնոյ
ախտանշաններուն կամ երեւայթներուն վրայ
խօսելու, և կը պնդեն թէ այդ երեւայթներն
ալ՝ որ մագնիսական քունն առաջ կու գան,
չեն բնականց. Եւ յիրաւի, կ'ըսն, երկու
պատճառներու համար բնական չեն այս
տարօրինակ երեւայթներն, նախ՝ որ յան-
կարծակի առաջ կու գան. երկրորդ, վասն
զի մարդկային կամքե կախումն ունին։

Եւ ենթագրնց, կը յաւելուն, որ այս
երեւայթներն իրենց իրենց մէջ նկատուելով
բնական ըլլան, բայց զիտելի կարեւոր կէտն
այդ է որ անոնց առաջ զարոն կերպը բնա-
կան չէ. – Սառուիւ, բժիշկն և ոչ բժիշկն
ալ զիտեն՝ որ ամէն ախտ կամ որ և է հի-
ւանդութիւն ունի իրեն նախընթաց նշաննե-
րը, և կանխար քիչ շատ կ'իմացուի որ հի-
ւանդութեան նզնաժամը կը համարի. իսկ
մագնիսական քունն այսպիսի կանխանշան-
ներ ամեննեին չունի, այլ յանկարծ, օրի-
նակ իմ, կը տեսներու զօրաւոր, պնդակազմ,

1. Etude sur l'hypnotisme.

2. La stigmatisation etc.

առազջ երիտասարդ մը՝ որ քնացեր և մագանիութեամբ, և վայրկեան մը ետքը բոլորվին կորսնցուցեր է զացողութիւնը, և կամ չափազանց զզացողութեան տէր եղեր է, և անոր ամէն զազափաներն խառնակ են և անկարգ, կր բանդագուշ և կը բնաշրջի ։ Ես նոյն երիտասարդն յաջորդաբար այնպիսի ախտանշաններ կ'անձնայ՝ զորս կրնան ու նենալ տան հիւանդը, որնք իբրամէ տան տարբեր հիւանդութիւններ ունենան, իսկ երբոր այդ հիւանդութեան ճնշնաժամ կը հասնի, բ'նչ կ'ըլլայ, — ահաւասիկ մագնիսացընողն կը վչէ անոր երեսին, ենոյն վայրկենին նա ողջ առօզջ կը կանգնի: — Բնական է ուրիմ՝ որ այլպիսի ծանր ախտաբանական երեսութիւններն աենուին և աներեւութանան վայրկենի մէջ, — թէ՛ ո ոլչամիտը վճիռ տան:

Այո՛, կըսեն, մագնիսական քնայ բնական ըլլազն պաշտպանը և մէջանք կը բերեն թերարութիւնը, թայց այդ եւս չարմէ ինչ, վասն զի նախ՝ վերաբոյն տեսանը որ մագնիսական քունն առաջ չի գար բնական կերպով. — Կրկորդ, թելազրութիւնն ալ չի կրնար բացատրել մագնիսութեան նիրկայացուցած երեսութիւնները: Վասն զի կրնայ թելազրութիւնն բացատրել մեզի՝ որ մագնիսացեան՝ բ'նչպէս մագնիսացընողն ձեռքը կատարեալ ինքնաշարժ գործի մ'է, որ կը քայլէ, կը կենայ, կը նասի, կ'ըլլէ, կու լայ, կը ծիծաղի, կը կորսնցընէ և կը վերաստանայ լսելիքը, ճաշակելիքը, տեսանելիքը, իմանալով և ճաշակելավ չեղած բան մը, չիմանալով և ճաշակելով եղածը, Ոչ, ոչ, թելազրութիւնն չի կրնար մեկնելու այս ամէնը. «Այսչափս ստոյք և ճշմարիս Է որ զնկերաց վրայ ո՞ր և է ֆիզիքական ֆոփոխութիւն տառաջ բբերու համար՝ կարեւոր է ֆիզիքական պատճառ, և ո՛չ բարոյական պատճառ, ինչպիսի է թելազրութիւնն: Որովհեան մարդ որպէս զի բան մը զզայ, հարկ է որ նիթապէս զզալի իրն ալ ըլլայ, և կամ զզայաբանը պիսի փոխէ իր բնութիւնը այնպէս որ չեղած բան մը կարենայ զզալ իրբեւ թէ իրոք ըլլար. իսկ արդ զզայաբանը չեն կրնար փոփել իրենց բնութիւնը թելազրութեան ձեռքով, բ'նչպէս որ այդ ինքնիրեն յայտնի է, ուրեմն թելա-

զրութիւն չի կրնար առաջ բերել մագնիսական քնայ յարակից երեսոյթիները: — Բաց աստի, եթէ թելազրութիւնն է բնական պատճառ այլքան երեսոյթիներուն, հարկ է՝ որ միշտ և ինքնարերաբար գործէ, բ'նչպէս որ և բնական պատճառներն կը գործեն. ու բինակի ինի, կրակը միշտ կ'այրէ. իսկ բնականականին է թելազրութիւնն. վասն զի մագնիսացընողն կը թելազրէ ենթակայ մը, և առ կը հաջանդի անոր հրամանին, բայց հնան նիրկայ եղող բիւրաւոր հանդիսանեսից և ոչ մին կրնայ նոյն ենթական թելազրել: Ուրեմն բ'նչպէս կը մեկնուի այդ՝ որ նոյն բնական պատճառն կը գործէ մէկու մը ձեռքով, իսկ մէկալին ձեռքով չի գործեր»:

Դեռ աւելին կայ. ամենէն աւելի փոքր թիշկիներուն հարցըները, և պատասխանների որ արգեօր սոսկ խօսրով մը, պարզ հրամանով մը կրցե՛ր են թէշկել զինոյ ցաւ կամ սաստիկ չերմ, կամ գաղրցեցնել զօրաւոր զառանցանք (ձե՛ւրէ): Իսկ մագնիսական քուն քունն ամէն ճամ կը գործէ այս զարմանալիքը. մագնիսացընողն կ'ըսէ իրեն ենթակային. «Այստիկ զինոյ ցաւ ունիս». և յիրակի կը սկսի նա զզալ զայդ. — վայրկեան մը եղած յաւելու. «Այլ եւս չես զզար զայն». և ստուգի, ցան կը հայածուի: — Փորձն առաջ կ'երթայ. «Պարտիկի մը մէջ, մարդագետնի վրայ ես . . . Օձերն պատեր են չոր կսզմէ. Ասիւծ մը վրայ կը յարձելիքի . . . Զինուորական երածշառութիւն կայ... Զինուորաց զանդ մը կ'անցնի». այս խօսերուն վրայ ենթական վեր ի վայր կ'ըլլայ: թայց հազի թէ վրայ կը բերէ մագնիսացընողն. «Այլ եւս բան չկայ, բան չես աեները. նա կը խաղալի և կ'անցնի ճշաժամն: — Միթէ այդ ամէն բան թելազրութեամբ կը կատարուի, միթէ կը բաւէ ըսել միայն մէկու մը. «Յիմար ես, կը զառանցն հիմանդ ես, առօզջ ես», որպէս զի նա յիմարի, զառանցէ, հիւանդանայ կամ առողջանայ: — Բաց աստի, մին եւս ըսինք, եթէ թելազրութիւնն է բնական պատճառ այս ամէն գործոց, ինչու որ և է մարդ նոյն բնական պատճառով չի կրնար նոյն հրաշալի գործերը կատարել:

შირხნ, կը ինքնն մաղնիսական քնոյ հակառակորդը, բնութենք դորս բան մ'է մաղնիսական քունն, — և աստ կը յաւելո՞ւն թէ.

2. Մաղնիսական քունն՝ վնասակար է առողջութեան Եւ յիրափ, կ'ըսեն . Պրևանցամ կը զրէ. «Աղջողացոյն կերպով միշտ զատապարտած եմ մաղնիսութեան գործածութիւնը բժիշկ չեղոյներուն ձեռքը», և Շարքոյ, Լիի և այլը, մաղնիսական քուն վտանգներուն վրայ սաստիկ կերպով կը խօսին, և հետեւել զեպքեն կը հաստատի ասոնց բատճերու.

Dr. Benedicti Վենեդիկտ մաղնիսացընող կը պատմէ թէ իրեն տշաց առջի օր մը քահացոցեր են ծոսանող մը, և ասոր մէկ աչքը կուրցեր է, միւն շլացեր. — և երկայն ժամանակ ետքն առ կարելի չէ եղած բժշկել. — Ուրիշ քասնամեայ երիտասարդ մը յիմարեր է ի Մոնիկլիէ, Վէրպէքի ձեռքով մաղնիսանալով. — Դիեն հազարութիւն սուոյ հանդիպած զեպքեն կը պատմուին Միլանու, Հոումայ, Թարինի, Նէապոլոս մէջ և ուրիշ տեղեր, այնպէս որ Աւարիա, Խամալիա, Հոյանտա, Պելճիքա, և այլն. մաղնիսական քունը վտանգաւոր հրասարակեցին, և արդիկցին անոր համար եղած հասարակաց գումարութեանները.

Այլ, կը յաւելո՞ւն եւս, եթէ մաղնիսական քունն միայն առողջութեան վեստէր, նուարագոյն շարիք կ'ըլլար, բայց սուոյ է և մեծագոյն շարիք՝ որ այն.

3. Ակրարյական է բացարձակապէս.

Եւ յիրափ, վասն զի նախ՝ երբեք ներելի չէ որ մարդ մը ինքնիւրը կամաւորապէս դրէ իրեն աղաստութենէն, — այս սկզբունքն, որ իմաստասիրութեան մէջ լիովին ապացուցուած է, այնչափ ճշնարիս և հաստատուած է ու ամէն քաղաքականացեալ ազգեր զայդ անցուցած են իրենց Օրինագործ մէջ. Որովհետեւ ամէն ողջամիտ մարդ կը զգայ կատարեալ համովամբ մը՝ որ թոյլ տրուած չէ իրեն մտաց լոյսը կամաւոր կերպով մարել և զիտակցութիւնը խզել. վասն զի առանց այս երկու կարողութեանց որ և է մարդ անհարբեր կ'ըլլայ ուզելու բարին՝ զոր պէտք

է կատարել, և անտարբեր՝ մերժելու արգիւուած շարլ. Այս պատճառու ամէն տեղ արզիլուած է զինովութիւն, և պին: — Այս ծշմարտութիւնը ամենէն աւելի վայրենի մարդու այնչափ յայտնի է որ նա անդամ կ'ըմբռնէ տպատութիւնն կորոնցընկեռն մեծ շարիք բւշալը. սրովհետեւ մարդու կ'ըլլայ տառաց ապատական կամաց՝ անտասնոց նման:

Ի զուր է մաղնիսական քանըն պաշտամանէլ, կ'ըսեն, քլոուակերպի զործածութեան ձեռքով, որով կը թմբեցընեն հիւանդները: Վասն զի, սոյն խոկ քլոուակերպի զործածութիւնն յինքեան աղօրինաւոր է, ի բաց տուալ ամենամեծ հարիի զեպքը, և միշտ պահանջելով ամէն կարեւոր զգուշութեանց գործադրութիւնը: Եւ այս պարագային մէջ՝ վայրի կենական չարեաց տեղ, ինչպիսի է ազատութեան առկաի մալին, տեսական մեծ բարիք տառջ զայն, զայն օրինաւոր կ'ընէ: — Բաց ասամի, ամենամեծ տարբերութիւնն կայ քլոուակերպի և մաղնիսական քնոյ մէջ. վասն զի քլոուակերպն զիհանգը բիւրաւոր վտանգներու շինթարիեր, ինչպէս որ կ'ընէ մաղնիսական քունն: Քլոուակերպն յառաջ կը բերէ խոր քուն մը և կիրարար անզպայութիւնն, սրուն մէջ հիւանդն որ և է ցաւ շլզար, բայց չի կրնար ալ զործել որ և է չար: Խոկ մաղնիսական մէջ ասոր հակտակին է բոյրութին, որովհետեւ ցնացող ենթակային գործութիւնը չափէ զուր կամայակայի. շկայ եղեռնաբորդութիւնն մը՝ սրուն ձեռք չզարնէ, բաւական է որ իրեն հրամայուի: — Եւ այդ հաստատուն ճշշմարտութիւնը կը հաւասան բժիշկը ալ, սրոց մէջ մին ծօքդ. Լոմպորզյ¹ այսպէս կը զրէ յաճախ մաղնիսական ենթարկուուղ անհանց վրայ. «Ակացուցուած է որ այդ անձինը զիրաւ. կ'ըլլան խարդախիք, անրարյականը, և կամ զեթ այնչափ տկարք՝ որ

1. Studi sul l'Ipnosismo, էջ 22. 179:

ոյ միայն թելազրովին այլ և ուրիշներուն ամենաթիթեւ հրապուրանաց ալ տեղիք կու տան» : Եւ եթէ ծշմարիս է այս , «ի՞նչ եղենագործութիւններ չեն կրնար մագնիսացնողը և այլը՝ զործել տալ երիտասարդաց , աղայոց , և այն . — նոր կը մնայ այն ատեն անհատին , ընտանեաց , նոյն իսկ ընկերութեան ապահովութիւնը» :

Հակառակորդք մագնիսական քնոյ այս պիս մանրամասնորէն ապացուցանելով թէ մագնիսական քունն՝ բնուրենէն դուրս , վեասակոր , և անբարյական է , կը հետեւցրներ թէ ուրեմն սատանայական է , այսինքն՝ սատանային ազգեցութեամբ տուած կու զան մագնիսական քնոյ ձեռքոդի կատարուած բուրր զարմանալի գործերն : Այդ պատճառու հմաւու բժիշկը և մագնիսացրնողը չեն կը ռաւարեկ՝ թէ ի՞նչպէս մագնիսական քունայի կարծիքն երեւոյթներ կու տայ , Եւ մեր այս կարծիքը , կը ըստն , կը հաստատէ նաեւ այդ զիսեկի կէտն ալ՝ որ մագնիսական քնոյ պաշտպանք մեծաւ մասօմն յայտնի անհաւատ են և ամրարիշտը , ինչպէս Ռիշէ , Ֆիրիէ , Սէփիլլի , Շարպոյ , Ցօնաթոյ , Մորսլիլ , և այն . — Մագնիսական քունն կ'ենթազրէ և կամ տուած կը բերէ զանհաւատութիւն :

Այսպէս կը խօսին կը գրեն և այսափ փաստեր կը բերեն հակառակորդք մագնիսական քնոյ : — Յաջորդ զիսոյ մէջ պիտի տեսնենք՝ պաշտպաններուն փաստերը ի նը-պատս մագնիսական քնոյ :

Եարայարեկի Հ. Ա. Սարեան

ՀԱՆԴԵՍ ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

1. — Քահանապահական խնդիր . Համառօտ ակնարկ Արիստակէս եպիսկոպոսի (Սեղրական) . Առակաւ . 1900 .

Քանի մը տարի տուած լրագիրք և ամսագիրք Քահանայական խնդիր տիտղոսով հրատարակեցին այլ և այլ յօնուածներ , մերդ եւս իրարու հակառակ կարծեօք . բայց Սեղրա-

կեանի իմաստաներն ու կարծիքներն ամէն տեղ արձագանք տալով ընկունելութիւն գտան՝ գուցէ նոյն իսկ այս տեսակ խնդրոց կարեւորութիւն չառուպներէն : — Որդ ներկայ բաւական ծաւալով գիրքս Ազիտակէս եպիսկոպոսին՝ իւր թեմական այցելութեան ժամանակ ունեցած զգացումները , քննութիւնները , խորհրդագութիւնները ու գաղափարները կը բովանդակէ : Ի սկզբան կը նկարագրէ Ցուչիի , Տաթեւու , և այն , եկեղեցական կորպաց ու անձանց և եկեղեցեաց խեցութիւնը , անկումը և իսարիսով վիճակը , եկեղեցականաց յետին աստիճանի ափիսութիւնը , որը մինչեւ կարղալ անգամ չեն զիտեր : Այս ամէն բանի վրայ ցաւալից սրոտվ աեղեկութիւնն կու տայ յէջմիածին , և այդքան թշուառութիւն զարման տանելու միջոցներ եւս կը ցուցընք :

Մենք ուրախ ենք որ կրցեր է հեղինակն յաջորդութեամբ պարզել և նկարագրել այդքան քահանայից , և այն , խեղճութիւնը , որը Ա . Լուսաւորչայ որդիք ենք ըսելով պահածան յանձնենա , հեռի անոր հսկիլն ու իմաստներէն և հոգեշնուն զիտութենէն : Բայց ներուի այսրան միայն խորհրդածել՝ որ այդ խաւարամած տղիտութիւնն ու աղջտը նոր բան չեն , այլ հնցած ժամանելով զայու : Զարմանց են երեք զեր հիմանայ զայու յէջմիածին եկեղեցականութիւնն , մինչդեռ մենք իսկ եւրոպայի մէջ հանդիպեր ենք մի անգամէն աելի այցելու տղէտ հայ եկեղեցականաց , որոնց անպատիւ կը նեն իրենց որբազան զրոշմը :

2. — GEISTLICHES UND WELTLICHES AUS DEM TÜRKISCH-GRIECHISCHEN ORIENT. — Selbsterlebtes und selbstgesehenes von Heinrich Gelzer. Leipzig. 1900.

Պատկերազարդ , 253 էջ զիրմաներէն երկասիրսութիւն մ'է ծանօթ հայագէտ գեղղերի , յորում հեղինակն կը գրէ պարզ ոճով իրեն տեսածները ու հանդիպածները՝ յարեւելիս ուղեւորութեան ժամանակ : — Առաջին մասը

Ա . Կը սկսի Ցունաց եկեղեցականութեան